

Rupis' ABC

Rupis (Keeza's Lunde Rupis) viste fra første færd, at han er en robust lille hund: Den 1½ times lange køretur fra Møn til Virum foregik uden et eneste "piv", kun stor interesse for den forbifarende rigtige verden, indtil søvnen overmandede ham. En god start på vort forhåbentligt lange samliv, som startede i april 2012.

Da Rupis ikke er min første hvalp, havde jeg truffet forholdsregler m.h.t. de mange trapper i mit hus, både inde og ude. Inde kunne jeg jo styre det, men med forårets komme var trappen fra min terrasse en udfordring. Jeg havde lavet en lille rampe med tværpinde, og stor var min glæde, da Rupis efter én eneste "anskuelighedsundervisning" selv trippede ned og op af rampen. Den hund er lærenem, tænkte jeg! Og ganske rigtigt, lige siden har han lært, enten af andre, men på forunderlig vis også af sig selv.

Vi bor i et meget hundevenligt område med rige muligheder for at løbe frit. Det er jo langt det sjoveste, så derfor var der indkøbt lang line, så han hurtigt kunne lære et indkald. Dét kunne jeg ha' sparet mig! Han har fra første færd haft et fantastisk indkald. En egenskab, som man som også-Beagle-ejer forstår at værdsætte. Planlagt var også, at vi skulle forsøge os med klikker-træning, som jeg havde læst en del om, men aldrig prøvet i praksis. Vi var heldige at komme med på Christina Ingerslev's hvalpekursus.

Klikkertræning

Det tog under 10 minutter at *klikke ham ind*, og så gik vi ellers i gang med øvelserne – eller måske snarere oplevelserne. Han viste stor interesse for det hele og var snart i gang med at "dutte", lave "elefantøvelser" på trods af mine ikke altid helt præcise "klik"-belønninger. Der er ingen tvivl om "klikkertræning" er den rigtige træningsform for netop lundehunde. Tilgangen er jo, at hunden selv tilbyder en ønsket adfærd,

hvorefter klikket falder så prompte som muligt, - det er her ejeren er udfordret - så véd han, at han er på rette vej og nok skal få sin belønning. Vi fik megen ros, og opmærksomhed da lundehunde ikke er så vanligt et syn på træningspladserne. Netop hans selvstændige tilgang til opgaverne fik bemærkningen "den hund er genial" med sig. Researcher man på racen, oplyses det ofte, at den ikke er "trænings-minded", men det kommer altså helt an på træningsformen. Variation og mulighed for egen løsning af opgaverne er vigtig, og de opnår da også fine resultater ved både Agility og Rally-O.

Rupis har en totalt uimponeret tilgang til denne verdens tilskikkelser. Jeg tror han "bugner" af selvtilid – medbragt hjemmefra kennel Keeza's – hvor hvalpene stimuleres til at udfolde sig både fysisk og mentalt. En af deltagerne på hvalpekurset spurgte, hvorfor han opførte sig så voksent, hvortil Christina sagde: "Rupis er født gammel" - og det beskriver det meget godt. Lidt ligesom "gammel-kloge" børn. Han møder med stor glæde og nysgerrighed såvel store som små, både hunde og mennesker, i sikker forvisning om at alle vil ham det godt. Heldigvis er den antagelse aldrig blevet modbevist.

Ikke højre/venstre-konfus

"Fri ved fod" m.v.-øvelser indgår ikke i disse hvalpekurser – men her kommer så hans selv-indlæring ind i billedet: han går konsekvent ved min venstre side. Han løber som nævnt meget frit, men tjekker jævnligt ind med et "dut" i venstre knæhase. Det er så hyggeligt. Da han blev større forsøgte vi os med cykling (i gang-tempo) – han sad i cykelkurven til vi nåede et stisystem, hvor han kunne løbe frit. Han blev sat ned og løb – og har siden KUN løbet – på den korrekte højre-side! Kan kun forestille mig, at han i den periode, hvor han udelukkende sad i kurven, lagde mærke til at vor beagle løb på højre side – men i så fald ret godt observeret af en lille hvalp.

Livet med en lundehund er skønt! Underholdende og nemt. Deres evne til at løse opgaver på egen hånd er imponerende og deres lærevillighed til at tilegne sig færdigheder efter ejerens ønske kunne man beskrive som tankelæser! Den mere underholdende adfærd er f.eks. at han efter ethvert måltid pænt kommer og meget tydeligt siger "tak for mad". Det er rørende! Han viser også det hensyn, at jeg ikke hele tiden skal lukke ham ind fra haven: han bruger kattelemmen, trods det, at han på sidste udstilling fik "stor" med i kritikken. Men lundehundene er jo også verdens mest smidige hund.

Jeg føler, at vi som team har fremtiden for os – han vil sikkert selv finde på nye løsninger når han er udfordret, og jeg håber at vi snart kan starte på et agility-hold.

Så konklusionen er klar: hvad er bedre end én lundehund? – Flere lundehunde 😊

Dorte Mai